

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

Žalovaní: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08), Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Giudice di pace di Ischia — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367), směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, s. 12; Zvl. vyd. 15/04, s. 223) a článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech — Spory v oblasti elektronických komunikací mezi konečnými uživateli a operátory směřující k náhradě škody utrpěné následkem tvrzeného nesplnění smlouvy, jejímž předmětem jsou telefonní služby poskytované operátorem — Vnitrostátní právní úprava stanovící povinný pokus o smír předcházející podání žaloby u soudu — Možnost obrátit se na soud bez pokusu o smír

Výrok

- 1) Článek 34 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, podle které spory v oblasti elektronických komunikací mezi koncovými uživateli a poskytovateli uvedených služeb, jež se týkají práv přiznaných uvedenou směrnicí, musí být předmětem povinného pokusu o mimosoudní urovnání sporu jako podmínky přípustnosti žaloby k soudu.
- 2) Zásady rovnocennosti a efektivity, jakož i zásada účinné soudní ochrany rovněž nebrání vnitrostátní právní úpravě, která pro takové spory stanoví předchozí uskutečnění řízení o mimosoudním urovnání sporu, nevede-li takové řízení k vydání rozhodnutí, které je pro jeho účastníky závazné, nepředstavuje-li podstatné prodlení, pokud jde o podání žaloby k soudu, staví-li promlčení dotyčných práv a nevede-li pro jeho účastníky ke vzniku nákladů, nebo jeho náklady jsou pro jeho účastníky nevýznamné, avšak pouze za podmínky, že elektronická forma nepředstavuje jediný způsob přístupu k uvedenému řízení o urovnání sporu a předběžná opatření jsou ve výjimečných případech, kdy je vyžaduje naléhavost situace, přípustná.

(¹) Úř. věst. C 236, 13.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. března 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Společnost Olympique Lyonnais v. Olivier Bernard, společnost Newcastle UFC

(Věc C-325/08) (¹)

(„Článek 39 ES — Volný pohyb pracovníků — Omezení — Profesionální hráči fotbalu — Povinnost podepsat první smlouvu profesionálního hráče s klubem, který hráči poskytl výcvik — Uložení náhrady škody hráči z důvodu porušení této povinnosti — Odůvodnění — Cíl spočívající v podpoře náboru a výcviku mladých hráčů“)

(2010/C 134/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: společnost Olympique Lyonnais

Žalovaní: Olivier Bernard, společnost Newcastle UFC

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Francie) — Výklad článku 39 ES — Vnitrostátní ustanovení, podle něhož má fotbalový hráč povinnost nahradit škodu klubu, který mu poskytl výcvik, jestliže po skončení výcviku podepíše smlouvu profesionálního hráče s klubem z jiného členského státu — Překážka volnému pohybu pracovníků — Možnost odůvodnění takového omezení nutností podpory náboru a výcviku mladých profesionálních hráčů

Výrok

Článek 45 SFEU nebrání systému, který za účelem naplnění cíle spočívajícího v náboru a výcviku mladých hráčů zaručuje odškodnění klubu, který hráči poskytl výcvik, v případě, že mladý hráč podepíše po skončení svého výcviku smlouvu profesionálního hráče s klubem z jiného členského státu, pod podmínkou, že je tento systém způsobilý zaručit naplnění uvedeného cíle a nepřekračuje míru toho, co je k jeho dosažení nezbytné.

Taková pravidla, jako jsou pravidla dotčená v původním řízení, na základě nichž se „nadějný hráč“, který po skončení svého výcviku podepíše smlouvu profesionálního hráče s klubem z jiného členského státu, vystavuje povinnosti uhradit náhradu škody, jejíž výše je nezávislá na skutečných nákladech na výcvik, nejsou nezbytná k zajištění naplnění uvedeného cíle.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.